

РЕШЕНИЕ

№ 2858

гр. София, 27.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 22.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **10974** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 54 ал. 6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.
Образувано е по жалбата на „Електроразпределителни мрежи Запад“ЕАД (с предишно наименование „ЧЕЗ Разпределение България“АД), ЕИК[ЕИК] чрез пълномощник юрк. Б. против изменение на данни в кадастралния регистър на недвижимите имоти за поземлен имот с идентификатор 68134.904.2418, обективирано в писмо изх. № 24-32097-28.10.2022 г. на Началника на Службата по геодезия, картография и кадастър С.. Излагат се доводи за незаконосъобразност на оспорения индивидуален административен акт, поради съществени нарушения на процесуалните правила и противоречие с материалноправни разпоредби. Обосновават се съображения, че одобреното изменение на данните в кадастралния регистър е в противоречие с влязло в сила решение, постановено по адм. д. № 3442/2019 г. по описа на Административен съд София-град. Твърди се, че към момента не е налице разрешен спор за собственост между заявителя на услугата и В. А. и вписаното като собственик на 72 кв.м. от поземления имот електроразпределително дружество, по отношение на което е налице годин титул за собственост, а именно: Акт за частна държавна собственост № 04278/23.12.2004 г. Изтъква се, че определение от 13.09.2022 г., постановено по гр.д. № 36409/2020 г. по описа на Софийския районен съд не съдържа диспозитив, с който да се установява, че електроразпределителното дружество не е собственик на идеални части от процесния имот и следователно не е налице хипотезата на чл. 53, ал. 1, т. 2 от

ЗКИР, както неправилно е приел административния орган. Посочва се, че „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД („ЧЕЗ Разпределение България“ АД) не е страна по гр.д. № 5687/1995 г. по описа на Софийския градски съд, респ. по гр. д. № 4120/1996 г. по описа на Върховния касационен съд, поради което и постановените от тях решения нямат сила на пресъдено нещо по отношение на електроразпределителното дружество. Не на последно място се посочва, че оспорваният следва да бъде вписан в кадастралния регистър като носител на сервитутно право по отношение на земята около трафопоста, съгласно чл. 10 от Закона за електростопанството от 1975 г. (отм.) и на основание чл. 60 и § 7, т. 51 от Закона за енергетиката и енергийната ефективност в сила от 1999 г. (отм.) и § 26 от ПЗР на сега действащия Закона за енергетиката. Претендира се отмяна на оспорения административен акт и присъждане на направените по делото разноски.

Ответника Началника на Службата геодезия, картография и кадастър С.-град в депозираните по делото писмени бележки изразява становище за неоснователност на жалбата. Посочва, че извършеното изменение е въз основа на определение № 20057291/13.09.2022 г. постановено по гр.д. № 36409/2020 г. по описа на Софийския районен съд, в което безусловно е установено, че в отношенията между страните е създадена сила на пресъдено нещо. Административният орган не може да извършва тълкуване на придобивните основания, изземвайки правораздавателната дейност на гражданския съд. Посочва, че в настоящия случай извършеното изменение в КРНИ, кореспондира изцяло с влязлото в сила определение № 20057291/13.09.2022 г., постановено по гр. д. № 36409/2020 г. по описа на Софийския районен съд, с което е прекратено производството по недопустим иск, тъй като спорът за материално право е вече разрешен. Изтъква, че след като вече гражданският съд се е произнесъл, изследвайки въпроса дали са налице основания, които да се конкурират с придобивното основание на заявителя на изменението на КРНИ, в това число дали дружеството-жалбоподател изобщо е от кръга лица, легитимирани да оспорват правото на собственост на лицата, от които имотът е бил отчужден по реда на Закона за отчуждаване на едрата градска покрита недвижима собственост, административният орган е задължен да се съобрази с постановения и влязъл в сила съдебен акт, наред с това – решения по съдебен ред спор за материално право е основание за отписване на данните в КРНИ на лицето, загубило спора. Моли за отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна В. Д. А. чрез пълномощника си адв. Д. изразява становище за неоснователност на жалбата. Изтъква обстоятелството, че описаните в определението съдебни решения, въз основа на които Софийския районен съд е приел, че спорът за собственост е разрешен със сила на пресъдено нещо, са постановени в производства, страни по които са Столична община и Държавата представлявана от Министерството на регионалното развитие и благоустройството. Влязлото в сила решение има действие и по отношение на техните правоприемници. Претендира отхвърляне на жалбата и присъждане на разноски съобразно представен списък.

Административен съд София-град, след като се запозна със събраните и приети по делото писмени доказателства и след като изслуша становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по заявление вх. № 01-606257/18.10.2022 г. на В. Д. А. с искане за нанасяне на насъпили промени в кадастралния регистър на недвижимите имоти за обект поземлен имот с

идентификатор 68134.904.2418 район „Л.“, Столична община. Към заявлението са приложени: определение от 13.09.2022; решение от 04.07.1996 г.; решение № 689/14.04.1998 г.; удостоверение за наследници, нотариален акт № 1/2001 г. и нотариално завещание № 142/2015 г.

С нотариален акт № 1, том LLXLIX, №32906/2001 г. Г. М. Я., на основание възстановяване на правото на собственост по силата на чл. 1 от ЗВСОНИ, делба и наследство, е признат за собственик на незастроен УПИ целият с площ от 365 кв.м. , който имот съставлява парцел VII, кв. 138 по плана на [населено място], м. „К. вада“. Видно от нотариално завещание № 142 от 03.11.2015 г. заявителят В. Д. А. е собственик на така описания имот.

С решение от 04.07.1996 г., постановено по гр.д. № 5687/1995 г. по описа на Софийския градски съд, Столична голяма община е осъдена да предаде владението на недвижим имот с площ 43220 кв.м., находящ се в м. „Х.“, сега м. „Хладилника-В.“ представляващо имот пл. № 245 – стар, без сградите със съответното право на строеж върху тях, на Г. М. М., като отхвърля иска до размера 80 000 дка. Видно от удостоверение за наследници № 1933/04.09.2000 г. Г. М. е наследодател на Г. М. Я..

С решение №689/14.04.1998 г., постановено по гр. д. № 4120/1996 г. на Върховния касационен съд е отменено решението от 04.07.1996 г., постановено по гр. д. № 5687/1995 г. на Софийския градски съд в частта, с която искът е отхвърлен за разликата от 43220 кв.м. до 80 000 кв.м. и делото е върнато за ново разглеждане. В частта с която искът е уважен за 43220 кв.м. решението е оставено в сила.

С решение № 5381/14.08.2019 г., постановено по адм. д. № 3442/2019 г. по описа на Административен съд София- град е отхвърлена жалбата на В. Д. А. срещу отказ, обективизиран в писмо изх. № 20-6709-04.02.2019 г. на началника на СГКК, с което е отказано изменение на кадастралния регистър на недвижимите имоти за поземлен имот с идентификатор 68134.904.2418 поради спор за материално право.

С определение №20057291 от 13.09.2022 г., постановено по гр.д. № 36409/2020 г. по описа на Софийския районен съд е прекратено производството по предявения от В. Д. А. срещу „ЧЕЗ Разпределение България“ АД отрицателен установителен иск с правна квалификация чл. 124, ал. 1 от ГПК, с който да се установи, че ответника не е собственик на 72 кв.м. от УПИ VII, кв. 138 по плана на [населено място], м. „К. вада“, целия с площ 372 кв.м. Прекратяването на производството е мотивирано с процесуална недопустимост по чл. 299, ал. 1 от ГПК. Наличието на визираната хипотеза се обосновава с решение, постановено по гр.д. № 5687/1995 г. по описа на Софийския градски съд, решение, постановено по гр.д. № 4120/1996 г. по описа на Върховния касационен съд и решение по гр.д. № 1157/1998 г. по описа на Софийския градски съд, с които е уважен предявен от наследодателя на Г. М. Я. (съпруг на ищцата В. Д. А.)- Г. М. М. иск с правно основание чл. 108 от ЗС, като Столична община е осъдена да предаде на Г. М. М. владението на недвижим имот с площ 43 220 кв.м. , находящ се в м. „Х.“ (Хладилника-В.), представляващо имот пл. № 245 стар, който включва и процесния. Определението е влязло в сила на 27.09.2022 г.

Въз основа на заявлението и приложените към него писмени доказателства, на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗКИР /видно от уведомлението/, началникът на СГКК-С. е извършил изменение в данните вписани в кадастралния регистър на недвижимите имоти, изразяващо се в отписване на данните за собственик „Електроразпределение Столично“ ЕАД с Акта за частна държавна собственост №04278/23.12.2004 г. и съгласно определение на Софийския районен съд от

13.09.2022 г. След изменението в кадастралния регистър на недвижимите имоти са записани следните данни за поземлен имот с идентификатор 68134.904.2418: В. Д. А. с нотариално завещание № 142, том 1, рег. № 910 от 03.11.2015 г. на Службата по вписвания.

По делото е прието заверено копие от Акт за частна държавна собственост № 04278/23.12.2004 г., съставен за трафопост (дисп. № 41-817), представляващ сграда без пл. номер със застроена площ от 72 кв.м. , заедно със съответния прилежащ терен, находящ се в УПИ VII, кв. 138 по плана на [населено място], район „Л.“, м. „К. вада“, [улица]. Актуваният имот е с предоставени права на „Електроразпределение Столично“ ЕАД на основание Разпореждане № 46/07.11.1991 г. на Министерския съвет, заповед № РД-11-7/03.06.1987 г. на СК „Промислена енергетика“, заповед № ДВ-123А от 24.04.2000 г. на председателя на ДАЕЕР, окончателен разделителен протокол от 2000 г. между „Национална електрическа компания“ ЕАД и „Електроразпределение Столично“. С решение № 21 от 29.01.2008 г. по ф.д. № 6358/2000 г. е вписана промяна на наименованието от „Електроразпределение - Столично“ АД на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД (предишно наименование на „Електроразпределителни мрежи Запад“ЕАД).

При така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи :

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като депозирана в законоустановения преклузивен срок срещу административен акт по чл. 21, ал. 1 от АПК - изразено с действие волеизявление на административния орган, подлежащ на съдебен контрол. Оспорващият разполага с правен интерес, доколкото оспорения административен акт засяга непосредствено негови права и законни интереси. Същият се явява заинтересовано лице по смисъла на § 1, т. 13 от ДР във връзка с чл. 54, ал. 4 от ЗКИР като носител на вещно право върху недвижим имот, вписан в кадастралния регистър, което право е засегнато от одобреното изменение.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспорената заповед е издадена в производство по чл. 53а във връзка с чл. 53, ал. 1, т. 1 от ЗКИР за изменение на кадастралния регистър за поземлен имот с идентификатор 68134.904.2418, от надлежно оправомощен административен орган, в кръга на неговата материална компетентност, съгласно чл. 54, ал. 4 от ЗКИР.

Съгласно разпоредбите на чл. 2 и чл. 4 ЗКИР кадастърът е съвкупност от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти на територията на Република България, като обхваща и данни относно правото на собственост и други вещни права върху недвижимите имоти. Местоположението и границите на имотите се нанасят в кадастралната карта, а данните за собственост и вещните права се отразяват в кадастралните регистри. Кадастърът се създава и поддържа в актуално състояние от АГКК.

Съдържанието на кадастралния регистър е регламентирано в чл. 30, ал. 2 ЗКИР и съгласно т. 2 включва данни по чл. 61, ал. 1, т. 1 - т. 11 за собственика на недвижимия имот и за акта, от който последният черпи правото си.

Данните по чл. 61, ал. 1 от ЗКИР съдържат: индивидуализация на собственика на имота /т. 1 - т. 7/; видът на собствеността - частна или публична и режим на собствеността /т. 8 и т. 9/; актът, от който собственикът черпи правото си /т. 10 и номерът и датата на нотариалния акт или на друг акт по чл. 112 от Закона за собствеността, подлежащ на вписване, както и датата на вписването /т. 11/.

Разпоредбата на чл. 41, ал. 2 от ЗКИР изисква при създаването на КККР да се съобразят данните за собствениците и носителите на други вещни права, както и за актовете, от които те черпят правата си. Сред легалните източници на тези данни са посочени представените актове по чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗКИР и регистрите на общинската и държавната собственост.

Измененията в кадастралния регистър на недвижимите имоти се извършват при наличие на някое от основанията, предвидени в чл. 53, ал. 1, т. 1-т. 3 ЗКИР: а. / възникване на нови или при промяна на данните, подлежащи на записване; б. / отпадане на основанието за извършено записване, в случаите на ал. 2 и чл. 41, ал. 6 или в. / констатиране на несъответствие между данните в кадастралния регистър на недвижимите имоти и източника, удостоверяващ данните. Съгласно изричната норма на ал. 2 на чл. 53 ЗКИР при наличие на документи, удостоверяващи дублиране на носителите на право на собственост, съответно на друго вещно право, за един и същ имот в кадастралния регистър на недвижимите имоти се записват данните за всички лица и документи. В случаите по чл. 53 ЗКИР измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри се извършват без издаване на заповед /чл. 53а, ал. 1 ЗКИР/.

В конкретния случай, към момента на одобряване на КККР със заповед №РД-18-739/21.11.2017 г. на изпълнителния директор на АГКК в кадастралния регистър за имот с идентификатор 68134.904.2418 са отразени В. Д. А. – Нотариално завещание № 142, том 1, рег. 910 от 03.11.2015 г., издаден от Службата по вписвания и „Електроразпределение - Столично“ АД - Акт за частна държавна собственост № 04278/23.12.2004 г.

Съгласно чл. 25, ал. 6 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри /ДВ, бр. 4 от 13.01.2017 г. /, кадастралният регистър съдържа данните за собствениците и носителите на ограничени вещни права, като същите се записват въз основа на акта, от който черпят правата си, или въз основа на източници, които съдържат данни за акт, от който лицето черпи правата си. Данните за актовете, от които лицата черпят правата си съдържат: вида на акта - нотариален или друг акт по чл. 112 от ЗС, подлежащ на вписване, включително договор за аренда, концесия или наем за срок, по-дълъг от една година.

В случая, Акт за частна държавна собственост № 04278/23.12.2004 г. не легитимира „Електроразпределение - Столично“ АД като собственик на процесния имот.

Съгласно § 26 от ПЗР на Закона за енергетиката, възникналите по силата на отменения Закон за енергетиката и енергийната ефективност сервитутни права в полза на енергийните предприятия за съществуващи към влизането в сила на този закон енергийни обекти запазват действието си. Според ал. 2 от същата разпоредба, размерите, разположението и специалният режим за упражняване на сервитутите по ал. 1, се определят по реда и начина, предвидени в Наредбата по чл. 64, ал. 9 от ЗЕ. Разпоредбата на § 26, ал. 3 от ПЗР на ЗЕ предвижда сервитутните права по ал. 1 да се вписват по искане на съответното енергийно предприятие - собственик на енергийния обект, в службата по вписванията и в имотния регистър по местонахождението на служещия поземлен имот.

По делото не са налице данни, а и от страна на пълномощникът на оспорващия не са наведени доводи, за изпълнена процедура по § 26 от

ПЗР на ЗЕ.

Дори и да се приеме, че процесната сграда за енергопроизводство представлява енергиен обект по смисъла на § 1, т.23 от ДР от ЗЕ и е елемент от съответната разпределителна мрежа, който съгласно § 4, ал. 1 от ПЗР на ЗЕ е собственост на лицензираните енергийни предприятия, то успешно проведеното производство за разрешаване на спора за собственост е основание за инициране на процедура за изменение на кадастралния регистър.

По делото определение №20057291 от 13.09.2022 г., постановено по гр.д. № 36409/2020 г. по описа на Софийския районен съд, с което е прекратено производството по предявения от В. Д. А. срещу „ЧЕЗ Разпределение България“ АД отрицателен установителен иск с правна квалификация чл. 124, ал. 1 от ГПК, с който да се установи, че ответника не е собственик на 72 кв.м. от УПИ VII, кв. 138 по плана на [населено място], м. „К. вада“, целия с площ 372 кв.м. Прекратяването на производството е мотивирано с процесуална недопустимост по чл. 299, ал. 1 от ГПК. Наличието на визираната хипотеза се обосновава с решение, постановено по гр.д. № 5687/1995 г. по описа на Софийския градски съд, решение, постановено по гр.д. № 4120/1996 г. по описа на Върховния касационен съд и решение по гр.д. № 1157/1998 г. по описа на Софийския градски съд, с които е уважен предявен от наследодателя на Г. М. Я. (съпруг на ищката В. Д. А.)- Г. М. М. иск с правно основание чл. 108 от ЗС, като Столична община е осъдена да предаде на Г. М. М. владението на недвижим имот с площ 43 220 кв.м. , находящ се в м. „Х.“ (Хладилника-В.), представляващо имот пл. № 245 стар, който включва и процесния. Определението е влязло в сила на 27.09.2022 г.

В производството по поддържане на КККР началникът на СГКК действа единствено и само като регистриращ орган, който не разполага с право на преценка относно подлежащите на вписване обстоятелства. Същият няма правомощия нито да изследва валидността на представените документи, нито да извършва правен анализ на доказателствата, а единствено и само да ги отрази. Вписването в кадастралния регистър няма конститутивно действие, с него не възникват и не се погасяват вещни права по отношение на вписаните лица. Целта на закона е да се създаде връзка между кадастъра и имотния регистър, която да има оповестително /декларативно/ действие за трети лица, гарантиращо сигурност на гражданския оборот и защита на обществените отношения, свързани със собствеността.

Доколкото съдът, постановил определение №20057291 от 13.09.2022 г., постановено по гр.д. № 36409/2020 г. по описа на Софийския районен

съд, е обсъдил въпроса относно наличието на нови обстоятелства, които не са преклудирани от силата на пресъдено нещо и намирайки опора в доказателствата е стигнал до извода, че формираната сила на пресъдено нещо важи и съвпада с предмета на делото, административният орган действайки в условията на обвързана компетентност относно подлежащите на вписване обстоятелства следва да съобрази влезлия в сила съдебен акт и да разпорежи извършване на иницирираното изменение в кадастралния регистър.

Въз основа на така изложените съображения настоящият съдебен състав обосновава извод за законосъобразност на оспорения административен акт, което налага отхвърляне на жалбата.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК на ответника се дължат разноски, като такива следва да се присъдят съобразно установения минимален размер по чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ връзка с чл. 37 ал.1 от ЗПП. Разноски се дължат и на заинтересованите страни на основание чл. 143, ал. 4 от АПК.

Предвид изложеното и на основание чл.172 ал. 2 и чл. 173 ал.2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроразпределителни мрежи Запад“ЕАД (с предишно наименование „ЧЕЗ Разпределение България“АД), ЕИК[ЕИК] чрез пълномощник юрк. Б. против изменение на данни в кадастралния регистър на недвижимите имоти за поземлен имот с идентификатор 68134.904.2418, обективирано в писмо изх. № 24-32097-28.10.2022 г. на Началника на Службата по геодезия, картография и кадастър С.

ОСЪЖДА „Електроразпределителни мрежи Запад“ЕАД (с предишно наименование „ЧЕЗ Разпределение България“АД), ЕИК[ЕИК] да заплати на Службата по геодезия, картография и кадастър С.-град разноски по делото в размер на 100 (сто) лева.

ОСЪЖДА „Електроразпределителни мрежи Запад“ЕАД (с предишно наименование „ЧЕЗ Разпределение България“АД), ЕИК[ЕИК] да заплати на В. Д. А. разноски по делото в размер на 1000 (хиляда) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ:

